

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 9 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 ⁽¹⁾ z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych dopuszcza istnienie – poza sytuacjami tymczasowej ochrony uregulowanymi w tym samym przepisie – krajowego systemu rejestracji i ochrony oznaczeń geograficznych produktów rolnych i środków spożywczych, objętych tym rozporządzeniem, i czy umożliwia państwom członkowskim stosowanie innych, równoległe obowiązujących przepisów na poziomie krajowym (podobnie jak w wypadku równoległego reżimu prawnego dotyczącego znaków towarowych), regulujących spory dotyczące popełnionych naruszeń prawa do takiego oznaczenia geograficznego między miejscowymi przedsiębiorcami, produkującymi i przerabiającymi produkty rolne i środki spożywcze objęte zakresem stosowania rozporządzenia nr 1151/2012 na terytorium państwa członkowskiego rejestracji oznaczenia geograficznego?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych, Dz.U. 2012, L 343, s. 1.

Odwołanie od wyroku Sądu (pierwsza izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 18 listopada 2020 r. w sprawie T-814/17, Lietuvos geležinkeliai / Komisja, wniesione w dniu 27 stycznia 2021 r. przez Lietuvos geležinkeliai AB

(Sprawa C-42/21 P)

(2021/C 98/16)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: Lietuvos geležinkeliai AB (przedstawiciele: W. Deselaers, K. Apel, P. Kirst, Rechtsanwälte)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska, Orlen Lietuva AB

Żądania wnoszącej odwołanie

Wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie zaskarżonego wyroku w całości lub w części, w zakresie w jakim wyrok ten oddalił wniesioną przez nią skargę o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2017) 6544 final z dnia 2 października 2017 r. w sprawie AT.39813 – Baltic Rail ⁽¹⁾;
- stwierdzenie nieważności decyzji w całości lub w części;
- tytułem żądania ewentualnego, uchylenie lub dalsze obniżenie grzywny nałożonej na Lietuvos geležinkeliai; oraz
- obciążenie Komisji wszystkimi kosztami związanymi z niniejszym postępowaniem oraz postępowaniem przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie opiera je na czterech zarzutach.

Po pierwsze, Sąd dokonał błędnej wykładni i w rezultacie błędnie zastosował orzecznictwo Trybunału, zgodnie z którym przedsiębiorstwo dominujące musi udzielić dostępu do infrastruktury tylko wtedy, gdy odmowa może wyeliminować wszelką konkurencję na rynku ze strony podmiotu żądającego dostępu, gdy taka odmowa nie może być obiektywnie uzasadniona i gdy dostęp sam w sobie jest niezbędny do prowadzenia działalności gospodarczej przez ten podmiot.

Po drugie, usunięcie 19-kilometrowego odcinka torów kolejowych łączącego Mažeikiai w północno-zachodniej Litwie z granicą łotewską (zwanych dalej „torami”) „w wielkim pośpiechu i bez uprzedniego zabezpieczenia niezbędnych środków finansowych” nie stanowi nadużycia pozycji dominującej.

Po trzecie, Sąd naruszył prawo kwalifikując usunięcie torów jako okoliczność, która może ograniczać konkurencję.

Po czwarte, wnioskowanie Sądu jest obciążone wewnętrzną sprzecznością w zakresie w jakim Sąd odnosząc się do antykonkurencyjnego zamiaru jaki spółka ta miała realizować wnosząc odwołanie w celu ustalenia czy należy nałożyć grzywnę oraz oceny wysokości grzywny, stwierdzi jednocześnie, że zarzucane naruszenie nie opiera się na zamiarze, strategii antykonkurencyjnej lub złej wierze wnoszącej odwołanie.

(¹) Streszczenie decyzji Komisji z dnia 2 października 2017 r. dotyczącej postępowania przewidzianego w art. 102 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (notyfikowana jako dokument nr C(2017) 6544) (Dz.U. 2017, C 383, s. 7).

Odwołanie od wyroku Sądu (pierwsza izba) wydanego w dniu 18 listopada 2020 r. w sprawie T-735/18 Aquind / ACER, wniesione w dniu 27 stycznia 2021 r. przez Agencję Unii Europejskiej ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki

(Sprawa C-46/21 P)

(2021/C 98/17)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: Agencja Unii Europejskiej ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki (ACER) (przedstawiciele: P. Martinet, E. Tremmel, pełnomocnicy, B. Creve, adwokat)

Druga strona postępowania: Aquind Ltd

Żądania wnoszącej odwołanie

Wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie zaskarżonego wyroku w całości lub w części;
- jeżeli Trybunał uzna, że stan postępowania na to pozwala, oddalenie skargi w pierwszej instancji jako bezzasadnej;
- tytułem żądania ewentualnego, przekazanie sprawy Sądowi do ponownego rozpoznania zgodnie z wyrokiem Trybunału Sprawiedliwości;
- obciążenie Aquind Ltd wszystkimi kosztami związanymi z niniejszym postępowaniem oraz postępowaniem przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

W zaskarżonym wyroku Sąd uwzględnił czwarty i dziewiąty zarzut skargi i na tej podstawie stwierdził nieważność decyzji A-001–2018 komisji odwoławczej ACER, oddalił skargę w pozostałej części i obciążył ACER kosztami postępowania. W niniejszym odwołaniu ACER podnosi, że Sąd dopuścił się następujących naruszeń prawa:

1. Sąd naruszył prawo w zakresie intensywności kontroli przeprowadzonej przez komisję odwoławczą ACER, tak ogólnie jak i w konkretnym przypadku, odnosząc się do błędów w złożonych ocenach technicznych i ekonomicznych.
2. Sąd naruszył prawo w odniesieniu do wykładni art. 17 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 714/2009 (¹).

(¹) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 714/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie warunków dostępu do sieci w odniesieniu do transgranicznej wymiany energii elektrycznej i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1228/2003 (Dz.U. 2009, L 211, s. 15).